

"כל חייל מחכה למי כזה, א"

ללבנון. את שאירע תאר תא"ל מיכאל טמיר, מפקד יק"ל: "השיירה נסעה באזור חולה, ואז נשמעו פיצוצים ויריות. בהתחלה זה היה נראה כאילו הופעלו מטעני צד. אחר־כך הבנו שמדובר בנשק נ"ט ובנשק קל. ממכת האש הראשונה נכנס טיל R.P.G או טיל לאו אל הרכב השני בשיירה. פגיעת הטיל היתה ישירה, וממנה נהרג במקום הקשר, סמ"ד שרון בן־אריה. שניים אחרים שהיו ברכב נפצעו, אולם הצליחו להיחלץ. הקצין הבכיר שהיה אף הוא ברכב שנפצע, הצליח להיחלץ ללא פגע, ולהגיע למקום מחסה. מיד כשהגיע, הוא הבחין שברכב נותר חייל שלא חולץ. הוא יצא מהמחסה ורץ לכיוון הרכב בניסיון להוציא ממנו את החייל. בזמן הריצה הוא נחשף, והמתבלים ירו לעברו. הוא נפגע ברגליו, אבל הצליח בכל זאת להגיע לרכב הפגוע. כשהוא הגיע לרכב, הוא ראה שהחייל שבתוכו, שהיה הקשר שלו, נהרג, ואז הוא חזר אחורה. "ההרוג השני היה בכוח נוסף, שהגיע וחבר אלינו. הוא ניגש לטפל בפצועים, וככל הנראה, במהלך עבודתו, נחשף פלג גופו העליון והוא נפגע ונהרג. "לקח לנו זמן קצר להבין שמדובר בהתקלות ולא במטענים. הקצין הבכיר (שנפגע במהלך ניסיון החילוץ - ע.ב.) המשיך לנהל את האירוע כחלק הקדמי. בשלב הזה לא היה ברור שיש אזרחים בבתים, מאחר שזה אזור של בתים נטושים. רק בזמן ההשתלטות הבנו שיש בפנים נשים וילדים, בגלל הועקות שנשמעו מתוך הבית. האש הופסקה, הנשים והילדים נקראו לצאת מהבית - אחד אחד. רק אז חודשה האש. המתבלים השתמשו בקומה העליונה של הבית, והאזרחים, שהיו למטה, שימשו להם מגן אנושי".

חיילי גולני, שהוקפצו ככוח חילוץ למקום הירי הרצחני על השיירה בה נסעו בכירי יחידת הקישור ללבנון, מספרים על הקרב: "כשהגענו לכפר, המתבלים ראו את הטנק, וירו לעברו R.P.G, אבל פגעו במשאית של צד"ל. מפקד הטנק נפצע, אבל הטנק המשיך לירות...". אלוף פיקוד הצפון, יצחק מרדכי: "לא הייתי נותן להם קרדיט על תיאום הפיגוע לחגיגה שתוכננה, אם כי הם יכלו להעריך, שביום כזה יהיה מפגש של הקצונה הבכירה בפיקוד עם אזרחים, לרגל העיד־אליפטר".

אני הייתי בכוח של המג"ד והתקדמנו לכיוון הבית, שממנו ירו המתבלים. לפני שהתקדמנו לעבר הבניין, הטנק הפגיו את הבית. הבית היה בנוי על צלע ההר, ואנחנו נשכבנו מעליו. הוא היה בנוי משתי קומות. הקומה התחתונה הייתה קומה רגילה, והקומה העליונה הייתה מבנה קטן - מעין "בודקה" - שבו הסתתרו המחבלים. הטנק ירה כל הזמן על המבנה העליון. בקשר הודיעו לנו שהמחבל במבנה העליון חוסל, וחשבנו שהיה שם מחבל אחד. המשכנו להתקדם כדי לטהר את הבתים שמסביב, ואז כוח נוסף שלנו צעק לנו 'הוא עוד חי', הוא עוד חי, יש שם עוד מחבל, והוא עוד חי, מיד יישרנו קו עם המ"פ והסתערנו על המבנה. ג' היה הראשון שזיהה את המחבל. הסתע־נו לעברו וזיכה אותנו במחבל.

התצלום נלקח ב-1982

הנדה / התחברות

במשאית של צה"ל נמסר
הטנק נמצע, אבל הטנק המשיך לירות... ■ אלוף פיקוד הצפון, יצחק מרדכי: "לא הייתי נותן להם קרדיט על תיאום הפגוע לחגיגה שתוכננה, אם כי הם יכלו להעריך, שביום כזה יהיה מפגש של הקצונה הבכירה בפיקוד עם אורחים, לרגל העיד-אל'מיטר"

אני הייתי בכוח של המג"ד והתקדמנו לכיוון הבית, שממנו ירו המחבלים. לפני שהתקדמנו לעבר הבניין, הטנק הפגיו את הבית. הבית היה בנוי על צלע ההר, ואנחנו נשכבנו מעליו. הוא היה בנוי משתי קומות. הקומה התחתונה הייתה קומה רגילה, והקומה העליונה הייתה מבנה קטן - מעין "בודקה" - שבו הסתתרו המחבלים. הטנק ירה כל הזמן על המבנה העליון. בקשר הודיעו לנו שהמחבל במבנה העליון חוסל, וחשבנו שהיה שם מחבל אחד. המשכנו להתקדם כדי לטהר את הבתים שמסביב, ואז כוח נוסף שלנו צעק לנו 'הוא עוד חי', הוא עוד חי, יש שם עוד מחבל, והוא עוד חי, מיד יישרנו קו עם המ"ס והסתערנו על המבנה. נ"י היה הראשון שזיהה את המחבל. הסתער רנו לעברו וחיסלנו אותו, מספר סמל ש', מא"גיסט בכוח חילוף של גולני שהגיע לסייע לכווח צה"ל שנתקל בתחי-לת השבוע במארב מחבלים. שני חיילי צה"ל נהרגו במהלך התק-רית באזור הכפר חולה שברצועת הביט-חון, וחמישה אחרים נפצעו, וכן שני חיילי צד"ל. שמות ההרוגים הם סמ"ר שרון בראריה מעין גדי, וסמל צאלח טאפש מבית ג'אן. השיירה שהותקפה הייתה שיירה של אנשי יחידת הקישור

ברכב נפצעו אלוט הצה"ל. הוא ברכב הקצין הבכיר שהיה אף הוא ברכב שנפצע, הצליח להיחלץ ללא פגע, ולה-גיע למקום מחסה. מיד כשהגיע, הוא הבחין שברכב נותר חייל שלא חולץ. הוא יצא מהמחסה ורץ לכיוון הרכב בניסיון להוציא ממנו את החייל. בזמן הריצה הוא נחשף, והמחבלים ירו לעב-רו. הוא נפגע ברגליו, אבל הצליח בכל זאת להגיע לרכב הפגוע. כשהוא הגיע לרכב, הוא ראה שהחייל שבתוכו, שהיה הקשר שלו, נהרג, ואז הוא חזר אחורה. "ההרג השני היה ככוח נוסף, שהגיע וחבר אלינו. הוא ניגש לטפל בפצועים, וככל הנראה, במהלך עבודתו, נחשף פלג גופו העליון והוא נפגע ונהרג. "לקח לנו זמן קצר להבין שמדובר בהתקלות ולא במטענים. הקצין הבכיר (שנפגע במהלך ניסיון החילוץ - ע.ב.) המשיך לנהל את האירוע בחלק הקדמי. בשלב הזה לא היה ברור שיש אורחים בבתים, מאחר שזה אזור של בתים נטושים. רק בזמן ההשתלטות הבנו שיש בפנים נשים וילדים, בגלל הזעקות שנשמעו מתוך הבית. האש הופסקה, הנשים והילדים נקראו לצאת מהבית - אחד אחד. רק אז חודשה האש. המחבלים השתמשו בקומה העליונה של הבית, והאורחים, שהיו למטה, שימשו להם מגן אנושי".

חברי חוליית המחבלים, שלושה במס-פר, ירו תחמושת רבה והשתמשו בכלי-נשק מגוונים: קלאצ'ניקובים, מקלעים, טילי R.P.G, טילי לאוו ורימונים. ירי המחבלים נמשך כל עוד הם יכלו. להע-רכת מפקד יק"ל, היה באירוע הזה אלמנט של התאבדות, מבלי שהמחבלים ניסו כלל להיכנע. כוח גולני שהוקפץ לאירוע ככוח חי-לוצ הגיע במהירות למקום. מספר סמל גניש מגולני: "הכל היה שקט. חזרנו בדיוק מביצוע תרגולות והלכנו לחדרים.

צילום: יוסי מילר

פתאום היתה הקפצה, והודיעו על תקיפת מוצב צד"ל. בגלל שכבר היינו מוכנים, תוך שלוש דקות היינו בחוץ, דוהרים לכיוון האזור. בדרך חברנו לטנק. כשה-גנו לכפר והמחבלים ראו את הטנק, הם ירו לעברו R.P.G, אבל פגעו במשאית של צד"ל. היה מזל שחיילי צד"ל כבר לא היו עליה. המשאית נהרסה כולה. מפקד הטנק נפצע מרסיסים בפנים, ולמ-רות זאת, הטנק המשיך לירות. ממשיך אבי, הקשר: "אנחנו הגענו רגלית לכפר, התקרבו לבתים, והמג"ד אמר לטנק 'לרכך' את הבתים. הטנק

המת-במשך-אש, נ-בולל-בתחם-עוזבו-היטב-הנשק

ירח, ואנחנו במקביל במרחק של כמה עשר נשכבנו, והטנק המשיך מהבית עמו עלינו. לנו שלנו נורה צרור מהב-מאיזה בית זה. היו כמו מאיפה בדיוק יורים". סגן תמיר היה ש-שהגיע מעט מאוחר טיהור הבתים. "אי-וכשהגענו אליו פסק לקיר הבית, ואז ויצט-ורסיסים ביד. כשבא

"המחבלים ניהלו
במשך שעותיים קרב
אש, מבלי להפסיק
בגלל מחסור
בתחמושת. הם היו
ערוכים ומצויידיים
היטב". למעלה:
הנשק בו השתמשו

ירה, ואנחנו במקביל התקרבנו לבית.
במרחק של כמה עשרות מטר מהבית
נשכבנו, והטנק המשיך לירות. רסיסים
מהבית עפו עלינו. לעבר אחת החוליות
שלנו נורה צרור מהבית, אבל לא ידענו
מאיזה בית זה. היו כמה בתים, ולא ידענו
מאיפה בדיוק יורים".

סגן תמיר היה מפקד כוח גולני,
שהגיע מעט מאוחר יותר וביצע את
סיהור הבתים. "איגפנו את הבית,
וכשהגענו אליו פסקה האש. נצמדנו
לקיר הבית, ואז ויצמן חטף צרור ברגל
ורסיסים ביד. כשבאתי להיכנס שמעתי

פתאום היתה הקפצה, והודיעו על תקיפת
מוצב צד"ל. בגלל שכבר היינו מוכנים,
חוך שלוש דקות היינו בחוץ, דוהרים
לכיוון האזור. בדרך חברנו לטנק. כשה-
גנו לכפר והמחבלים ראו את הטנק, הם
ירו לעברו R.P.G, אבל פגעו במשאית
של צד"ל. היה מזל שחיילי צד"ל כבר
לא היו עליה. המשאית נהרסה כולה.
מפקד הטנק נפצע מרסיסים בפנים, ולמ-
רות זאת, הטנק המשיך לירות".

ממשיך אבי, הקשר: "אנחנו הגענו
רגלית לכפר, התקרבנו לבתים, והמג"ד
אמר לטנק 'לרכך' את הבתים. הטנק

צעקות של אנשים. עד אז לא ידענו שיש שם אנשים. אחרי כל הפגזים שהטנק ירה, הגחנו שהמחבלים חוסלו. הנחנו גם שכשהמחבלים השתלטו על הבית, הם סילקו מתוכו את האנשים. הודעתי לאנשים שייצאו מהבית, ולמג"ד הודעתי שאני לא ממשיך. האמא יצאה עם מטפחת לבנה, ואחריה עוד שבעה אנשים, ביניהם שני ילדים קטנים. שאלתי אם יש שם עוד מישהו, ואמרו לי שאין שם אף אחד מהמשפחה. הם ברחו, ומיד נכנסנו לתוך הבית. רק כשהיינו בתוך הבית, הבנו איך המחבלים נשארו בחיים. בין הבודקה לקומה התחתונה היו מדרגות, והמחבלים היו יורים מלמעלה ומיד יורדים להתחבא בקומה התחתונה. אני המשכתי בסריקה, ואז זיהיתי מחבל ששכב ליד עץ ברז. זרקנו רימון והסתערנו, וראינו שהוא בבר מת. המשכנו בסריקה וכשראינו שאין יותר אש, ירדנו להתארגן ולפנות פצועים.

"המחבלים היו מצוידים בהרבה אמצעי לחימה. הם היו פאנטיים, וככל זמן הקרב הם צעקו 'אללה אכבר' ובמשך שעותיים ניהלו קרב אש מבלי להפסיק בגלל מחסור בתחמושת. הם היו ערוכים ומצוידים היטב."

"כל חייל מחכה לקטע כזה, אבל לא במחיר של הרוגים ופצועים. זה נראה אחרת. עבדנו באירוע הזה באופן איטי, לאט ושקול, כיוון שהיו שם אזרחים וכי רצינו לעשות את זה במקצועיות", אומר סמל אלון בסיכום האירוע.

"זהו אירוע חמור במרכז רצועת הביטחון, שבוצע על ידי חולייה של הג'יהאד האיסלאמי. אזור התקרית מרוחק מספר מאות מטרים מקיבוץ מגרת, בפאתי הכפר תולה. אזור הביטחון אינו סגור ואינו יכול להיות סגור הרמטית בפני מחבלים", כך אמר לאחר האירוע אלוף פיקוד הצפון, יצחק מרדכי.

"יתכן שחברי החולייה חיכו, והתארגנו כדי לפגוע בשיירה הזו שבה אתה היית אמור לנסוע?"

"לא הייתי נותן להם את הקרדיט על תיאום האירוע לתגיגה שתוכננה. עזבתי את השיירה שעתיים לפני האירוע, אם כי הם יכלו להעריך שביום כזה יהיה מפגש של הקצונה הבכירה של הפיקוד עם אזרחים לרגל עיד-אל-פיטר. למרות חיסול שלושת המחבלים, המחיר ששילמנו הוא מחיר כבד מאוד."